

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS OCHRONNY**
WZORU UŻYTKOWEGO (19) **PL** (11) **71967**

(21) Numer zgłoszenia: **128185**

(13) **Y1**

(51) Int.Cl.
A01K 61/17 (2017.01)

(22) Data zgłoszenia: **08.04.2019**

(54)

Gniazdo tarłowe dla sandacza

(43) Zgłoszenie ogłoszono:

19.10.2020 BUP 22/20

(45) O udzieleniu prawa ochronnego ogłoszono:

17.05.2021 WUP 10/21

(73) Uprawniony z prawa ochronnego:

**INSTYTUT RYBACTWA ŚRÓDLĄDOWEGO
IM. STANISŁAWA SAKOWICZA, Olsztyn, PL**

(72) Twórca(y) wzoru użytkowego:

**ZDZISŁAW ZAKĘŚ, Olsztyn, PL
SŁAWOMIR KREJSZEFF, Olsztyn, PL
KRYSTYNA DEMSKA-ZAKĘŚ, Olsztyn, PL**

PL 71967 Y1

Opis wzoru

Przedmiotem wzoru użytkowego jest gniazdo tarłowe do przeprowadzania tarła sandacza w warunkach kontrolowanych.

Akwakultura sandacza w znacznej mierze opiera się na materiale zarybieniowym pozyskanym w warunkach kontrolowanych. Zazwyczaj dzięki hormonalnemu wspomaganemu rozrodu. W tym celu reproduktory pozyskiwane są ze środowiska naturalnego i następnie przetrzymywane w recyrkulacyjnych systemach akwakulturowych (RAS, z ang. Recirculating Aquaculture Systems). Z założenia, każdy taki system umożliwi przetrzymywanie ryb w warunkach środowiskowych (temperatura wody, fotoperiod, intensywność i barwa światła, nasycenie wody tlenem) specyficznych dla danego gatunku w danej fazie życia z możliwością ich zmian w wymaganym zakresie. Reproduktory sandacza przetrzymywane w takich warunkach w pierwszej fazie operacji rozrodczej poddawane są stymulacji termicznej i świetlnej. Następnie, w drugiej fazie operacji rozrodczej, ryby poddawane są stymulacji hormonalnej. W jej wyniku zapłodnione jaja pozyskiwane są na dwa sposoby. Podczas tarła sztucznego lub tarła spontanicznego. Tarło sztuczne polega na pozyskaniu produktów płciowych (nasienia i jaj) od ryb obu płci oddzielnie, przeprowadzeniu zapłodnienia, pozbawieniu zapłodnionych jaj kleistości i ich inkubacji w specjalnie do tego celu zaprojektowanych urządzeniach. Tarło spontaniczne polega na umieszczeniu osobników obu płci w tym samym basenie i umożliwieniu im odbycia tarła w sposób w jaki się to odbywa w środowisku naturalnym.

Obie metody pozyskiwania zapłodnionych jaj są powszechnie stosowane w obiektach hodowlanych produkujących materiał zarybieniowy sandacza. Tarło sztuczne zazwyczaj przeprowadzane jest w celu wyprodukowania wylęgu sandacza przeznaczonego do jego dalszego podchowu w RAS do narybku letniego lub jesienno. Wymaga jednak posiadania przez obiekt hodowlany infrastruktury służącej do inkubacji zapłodnionych i pozbawionych kleistości jaj. Tarło spontaniczne również przeprowadzane jest w celu wyprodukowania wylęgu sandacza przeznaczonego do dalszego podchowu w RAS. Jednak nie wymaga posiadania infrastruktury służącej do inkubacji jaj. Oprócz tego daje również możliwość przeprowadzenia zarybienia zapłodnionymi jajami stawów hodowlanych służących do produkcji narybku sandacza. Wymaga jednak użycia gniazda tarłowego wyposażonego w specyficzny substrat do którego złożone i zapłodnione jaja się przyklejają i na którym prowadzona jest ich dalsza inkubacja. W związku z brakiem wystandaryzowanych urządzeń tego typu opracowano niniejszy wzór użytkowy.

Według wzoru użytkowego gniazdo tarłowe dla sandacza, charakteryzuje się tym, że składa się z podstawy, którą stanowi rama dolna i górna, między którymi umieszczona jest siatka. Na siatce podstawy zamocowane są pęczki substratu w postaci trzciny ryżowej, otoczone na zewnątrz siatką zabezpieczającą przymocowaną do podstawy. Elementy podstawy, którą stanowi rama dolna i górna, między którymi umieszczona jest siatka skrócone są śrubami.

Przeprowadzone testy wykazały, że gniazda tego typu są bardzo dobrze tolerowane przez sandacza, a ikra składana równomiernie na jego powierzchni, co poprawia warunki tlenowe i przeżywalność ikry, mierzona odsetkiem wyklucia larw. Gniazdo wraz z ikrą można łatwo przenosić do innych RAS czy basenów, co umożliwi przeprowadzanie zabiegów wylęgarnicznych podnoszących efektywność inkubacji ikry, np. w celu zastosowania kąpeli profilaktycznych, czy też synchronizacji klucia się larw sandacza. Po akcji tarłowej, oczyszczeniu z osłonek jajowych, wydezynfekowaniu i osuszeniu, może być używane przez kilkanaście sezonów tarłowych.

Przedmiot wzoru użytkowego jest przedstawiony na rysunkach, na których fig. 1 przedstawia widok ogólny gniazda tarłowego.

Gniazdo tarłowe dla sandacza składa się z podstawy 1, którą stanowi rama dolna 2 i górna 3, między którymi umieszczona jest siatka 4. Elementy podstawy 1, którą stanowi rama dolna 2 i górna 3, między którymi umieszczona jest siatka 4 skrócone są śrubami 5. Na siatce 4 podstawy 1 zamocowane są pęczki 6 substratu w postaci trzciny ryżowej, otoczone na zewnątrz siatką zabezpieczającą 7 przymocowaną do podstawy 1.

Zastrzeżenia ochronne

1. Gniazdo tarłowe dla sandacza, **znamiennie tym**, że składa się z podstawy (1), którą stanowi rama dolna (2) i górna (3), między którymi umieszczona jest siatka (4), przy czym na siatce (4) podstawy (1) zamocowane są pęczki (6) substratu w postaci trzciny ryżowej, otoczone na zewnątrz siatką zabezpieczającą (7) przymocowaną do podstawy (1).
2. Gniazdo według zastrz. 1 **znamiennie tym**, że elementy podstawy (1), którą stanowi rama dolna (2) i górna (3), między którymi umieszczona jest siatka (4) skrócone są śrubami (5).

Rysunek

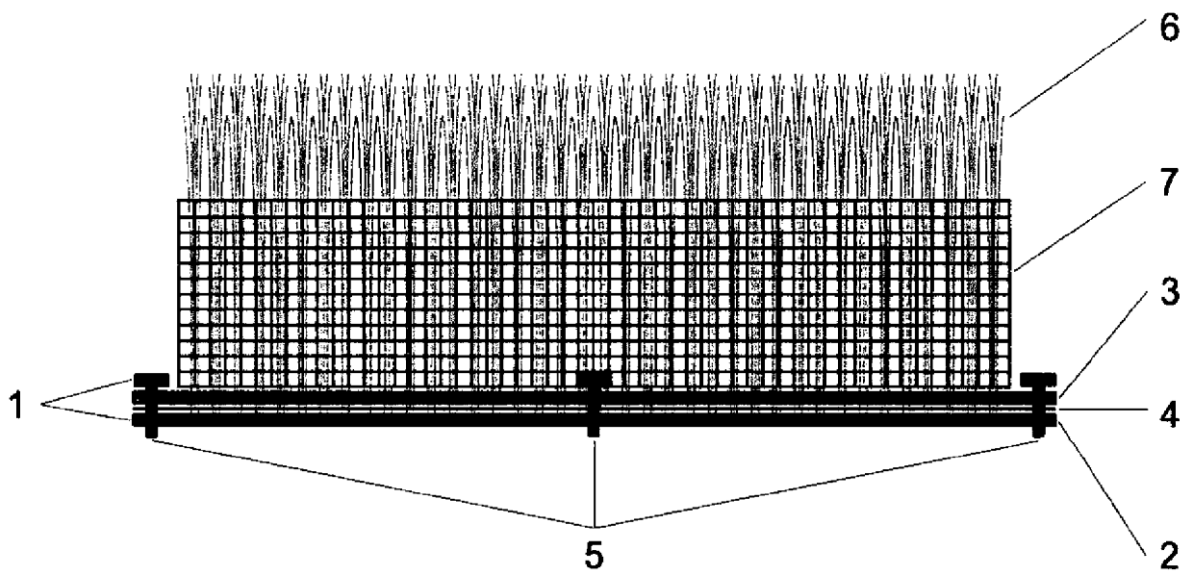

Fig. 1